Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **NÕUKOGU OTSUS 73/391/EMÜ,**

3. detsember 1973,

konsulteerimis- ja teatamiskorra kohta krediidikindlustuse, krediidigarantii ja finantskrediidi valdkonnas

(EÜT L 346 , 17.12.1973, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Nõukogu otsus 76/641/EMÜ, 27. juuli 1976,	L 223	25	16.8.1976

Muudetud:

►**A1**	Hispaania ja Portugali ühinemisakt	L 302	23	15.11.1985
►**A2**	Austria, Rootsi ja Soome ühinemisakt	C 241	1	29.8.1994

Käesolev konsolideeritud versioon sisaldab viiteid Euroopa arveldusühikule ja/või eküüle, mida alates 1. jaanuarist 1999 peaks käsitlema viitena eurole – nõukogu määrus (EMÜ) nr 3308/80 (EÜT L 345, 20.12.1980, lk 1) ja nõukogu määrus (EMÜ) nr 1103/97 (EÜT L 162, 19.6.1997, lk 1).

▼B

NÕUKOGU OTSUS 73/391/EMÜ,

3. detsember 1973,

konsulteerimis- ja teatamiskorra kohta krediidikindlustuse, krediidigarantii ja finantskrediidi valdkonnas

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 113,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut

ning arvestades, et:

nõukogu moodustas oma 27. septembri 1960. aasta otsusega ([1]) krediidikindlustus-, krediidigarantii- ja finantskrediidipoliitika koordineerimisrühma;

nõukogu kehtestas oma 26. jaanuari 1965. aasta otsusega ([2]) konsulteerimiskorra krediidikindlustuse, krediidigarantii ja finantskrediidi valdkonnas;

on soovitatav teha konsulteerimiskorras teatavaid muudatusi selle menetluse kohaldamisel omandatud kogemuste põhjal,

ON VASTU VÕTNUD JÄRGMISE OTSUSE:

Artikkel 1

Lisa sätteid hakatakse kohaldama 1. jaanuarist 1974.

Need sätted asendavad sätteid, mille nõukogu on varem vastu võtnud seoses konsulteerimiskorraga krediidikindlustuse, krediidigarantii ja finantskrediidi valdkonnas.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

([1]) EÜT 66, 27.10.1960, lk 1339/60.
([2]) EÜT 19, 5.2.1965, lk 255/65.

▼B

LISA

KONSULTEERIMIS- JA TEATAMISKORD KREDIIDIKINDLUSTUSE, KREDIIDIGARANTII JA FINANTSKREDIIDI VALDKONNAS

I JAOTIS

ÜLDMENETLUS

I jagu

Kohaldamisala

Artikkel 1

II jaos sätestatud korras konsulteeritakse siis, kui riik, mõni avalik-õiguslik asutus või mõni krediidikindlustuse või finantseerimisega tegelev avalik-õiguslik organisatsioon seda välja pakub sellise väliskrediidi andmiseks või täielikuks või osaliseks garanteerimiseks, mis:

— on seotud kaupade või teenuste ekspordiga;

— kaldub kõrvale I lisas loetletud normidest või mõnest muust liikmesriikide vastuvõetud normist.

Artikkel 2

Konsulteerimiskorda kohaldatakse:

— tarnijakrediidi või finantskrediidi puhul;

— kui selline krediit on üksiktehingute või artiklis 3 kirjeldatud üldiste krediidikokkulepete sisuks;

— olenemata sellest, kas tegu on puhtalt erakrediidiga või finantseeritakse seda täielikult või osaliselt riiklikest vahenditest.

Segakrediiti, kus on ühendatud riiklikud ja eravahendid, ja üldisi erakrediidikokkuleppeid, mis on ühendatud riiklikest vahenditest antavate intressitoetustega, käsitatakse selle menetluse kohaldamisel riikliku krediidina.

Artikkel 3

1. Üldine krediidikokkulepe tähendab mis tahes vormis lepet või avaldust, millega tehakse kolmandale riigile või eksportijatele või finantseerimisasutustele teatavaks kavatsus garanteerida üksteisega seotud tehingute puhul tarnijakrediiti või finantskrediiti või võimaldada finantskrediiti kindlaksmääratud või -määratava ülemmäärani.

Konsulteerimiskorda kohaldatakse nende üldiste kokkulepete suhtes isegi juhul, kui tehingute laadi ei ole piiritletud ja vormilist kohustust ei ole võetud, ilma et see piiraks õigust otsustada iga tehingu üle eraldi.

2. Kui üldise kokkuleppe sõlmimist käsitleva konsulteerimise käigus, olgu kokkulepe riiklik või eraviisiline, taotleb liikmesriik või komisjon suulist konsulteerimist ja kui selle suulise konsulteerimise käigus taotlevad vähemalt ►A2 seitse ◄ liikmesriiki, et kõikide või osa selle üldise kokkuleppe alla arvatavate üksiktehingute üle eelnevalt konsulteeritaks, konsulteeritakse selliste tehingute üle.

3. Iga liikmesriik, kes on võimaldanud üldise kokkuleppe sõlmimise, teatab sõlmimise järel kokkuleppe rakendamisest iga poole aasta tagant.

II jagu

Menetlus

Artikkel 4

Üksiktehingu puhul esitab konsulteerimise algatav liikmesriik järgmise teabe:

a) sihtriik;

b) tehingu toimumiskoht või selle puudumise korral sihtriigis asuva tehinguosalise peakontori aadress;

c) tehingu tunnusjooned:

— tehingu laad: materjali laad ja tarnitavate üksuste ligikaudne arv,

— väärtuskategooria 2. lisas esitatud astmiku järgi,

▼B

— kas ostjad ja võimalikud garandid on eraõiguslikud või avalik-õiguslikud isikud,

— kui tehingu suhtes korraldatakse rahvusvaheline pakkumine, pakkumiste esitamise lõppkuupäev;

d) põhilised krediiditingimused, mida krediiditaotleja soovib;

e) krediiditingimused, mida ekspordiriigi võimuorganid kavatsevad pakkuda:

— krediidilt makstava intressi määr,

— krediiditähtaja pikkus ja selle alguspäev (nt iga tarne, viimane tarne, kasutuselevõtmine),

— tagasimaksegraafik,

— kui tagasimaksmine ei toimu ühesuuruste ja korrapäraste osamaksetena kogu krediiditähtaja vältel, täpsed andmed tagasimaksmise kohta (iga osamakse suurus protsentides ja täpne maksepäev),

— tegeliku intressitoetuse suurus, kui see erineb tavapärase süsteemi alusel võimaldatavast; intressimäär, kui krediiti antakse riiklikest vahenditest,

— krediidikindlustuskulud, kui need erinevad tavapärase süsteemi alusel makstavatest,

— võimaliku kohalike kulude suhtes antava toetuse ulatus ja tingimused;

f) täpsed põhjused, miks artiklis 1 osutatud norme ei kohaldata või miks neist kõrvale kaldutakse. Nendest kinnipidamise korral tuleb piiritleda järgmised asjaolud: abistamiskrediit; kolmanda riigi pakutav konkurents (koos märkega, kas sellega on seotud toetus); üldise kokkuleppe alla arvatav tehing, mille üle on eelnevalt konsulteeritud.

Artikkel 5

Üldise krediidikokkuleppe puhul esitab konsulteerimise algatav liikmesriik järgmise teabe:

a) sihtriik;

b) üldise krediidikokkuleppe järgne ülemmäär;

c) krediidi otstarve:

— tehingu toimumise koht, kui see on teada,

— selliste materjalide laad, mille tarnimist on ette näha,

— kas laenuvõtjad ja võimalikud garandid on eraõiguslikud või avalik-õiguslikud isikud;

d) krediiditingimused artikli 4 punkti e kohaselt ja üksiktehingute krediteerimise eeldused (nt üldise krediidikokkuleppe alla arvamise lõppkuupäev ja tehingu väikseim väärtus, kui see on seatud);

e) täpsed põhjused, miks artiklis 1 osutatud norme ei kohaldata või miks neist kõrvale kaldutakse. Nendest kinnipidamise korral tuleb piiritleda järgmised asjaolud: abistamiskrediit; kolmanda riigi pakutav konkurents (koos märkega, kas sellega on seotud toetus).

Artikkel 6

Teabe edastamisel kasutatakse järgmist nummerdust:

— üksiktehingud: konsulteerivat liikmesriiki tähistav täht, millele järgneb asjakohase aasta järjekorranumber; kui tehing arvatakse üldise kokkuleppe alla, märgitakse ka selle üldise kokkuleppe number;

— üldised erakrediidikokkulepped: täht “X”, millele järgnevad konsulteerivat liikmesriiki tähistav täht ja asjakohase aasta järjekorranumber;

— riiklik või segakrediit: täht “A”, millele järgnevad konsulteerivat liikmesriiki tähistav täht ja asjakohase aasta järjekorranumber.

Artikkel 7

Võimaldamaks liikmesriikidel kooskõlastada oma seisukohti õigel ajal, tuleb artiklites 4 ja 5 sätestatud teave edastada niipea kui võimalik pärast garantii ja väljapakutud krediidi või mõne muu sellise otsuse ülevaatamise algatamist, mis siseriiklike õigusnormide või haldustavade kohaselt on eelduseks sellise garantii või krediidi hilisemale läbivaatamisele.

Artikkel 8

Kui normidest kõrvalekaldumist õigustavad tegurid muutuvad või kui pakutakse välja uued krediidi põhitingimused, mis erinevad konsulteeriva liikmesriigi esialgu piiritletutest, toimub uus konsulteerimine muudetud järjekorranumbri all.

▼B

Kui uued väljapakutud tingimused on siiski piiravamad, on asjaomane liikmesriik kohustatud üksnes esitama vahetult teate esialgse järjekorranumbri all.

Artikkel 9

Artiklites 4 ja 5 piiritletud teave, artiklis 10 piiritletud vastused ja artiklis 15 osutatud teated edastatakse teleksi abil iga liikmesriigi, komisjoni ja nõukogu sekretariaadi määratud vastuvõtjatele.

Kõik konsulteerimist käsitlevad teated kannavad konsulteerimise järjekorranumbrit ja märget sihtriigi kohta.

Artikkel 10

1. Liikmesriigid ja komisjon võivad:

— teatada, et konsulteeriva liikmesriigi väljapakutud tingimused ei anna põhjust märkusteks;

— paluda konsulteerival liikmesriigil esitada lisateavet;

— esitada märkusi ja lisatingimusi või väljendada vastuolemist; vastuolemisena käsitatakse üksnes selget vastuolemise väljendust;

— taotleda konsulteerimiskohtumist.

2. Kui konsulteerimist eeldava tehingu vastu on vähemalt ►A2 seitse ◄ liikmesriiki, toimub konsulteerimiskohtumine seda taotlemata.

3. Konsulteeriv liikmesriik peatab oma otsuse artikliga 11 ettenähtud tähtaegade möödumiseni või, kui lõike 2 alusel toimub konsulteerimiskohtumine seda taotlemata, sellise kohtumise lõppemiseni, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse artiklit 13.

Artikkel 11

Artikli 10 lõikes 1 sätestatud menetlus tuleb algatada 7 kalendripäeva jooksul alates päevast, mil konsulteeriv liikmesriik saatis algse teate.

Kui 7 kalendripäeva jooksul palutakse konsulteerival liikmesriigil esitada lisateavet, peab ta vastama 5 kalendripäeva jooksul.

Eespool kirjeldatud menetluse osalistel on pärast sellise lisateabe saamist kõige rohkem kolm tööpäeva aega, et väljendada oma arvamust.

Artikkel 12

Kui liikmesriigid, kellega konsulteeritakse, või komisjon ei vasta artikliga 11 ettenähtud tähtaegade jooksul, käsitatakse seda artiklit 10 lõike 1 esimese taande kohaste märkuste puudumisena.

Niipea kui lisateavet paluv liikmesriik on teatanud artiklis 9 osutatud vastuvõtjatele, et artikli 11 lõikega 2 ettenähtud tähtaja lõpuks ei olnud ta vastust saanud, toimub konsulteerimiskohtumine seda taotlemata ja kohaldatakse artikli 10 lõiget 3.

Artikkel 13

Erandmeetmena võib konsulteeriv liikmesriik teha viivitamata otsuse väljapakutud tehingu üle, kui ta leiab, et sellist otsust ei saa edasi lükata.

Kui riiklik krediit välja arvata, ei kehti see säte:

— juhul, kui otsus anda või garanteerida krediiti põhineb üksnes ühendusesisesel konkurentsil. Tehingu üle võib siiski viivitamata otsustada, kui tegu on tingimustega, mille korral mõni muu liikmesriik on juba otsustanud toetust anda;

— juhul, kui rahvusvaheliselt kehtestatud menetlus, mis on kõikidele liikmesriikidele siduv, võimaldab kõikidel osalistel pakilistel juhtudel ainsa valikuvõimalusena lühendada tavapärast vastamisaega.

Artikkel 14

Nõukogu 27. septembri 1960. aasta otsusega asutatud krediidikindlustus-, krediidigarantii- ja finantskrediidipoliitika koordineerimisrühma või mõne selle töörühma koosoleku korral toimub konsulteerimiskohtumine. Kui mõni liikmesriik seda taotleb, korraldatakse rühma või selle töörühmade koosolekute vahelisel ajal erikohtumisi.

Liikmesriigid ja komisjon edastavad artiklis 9 osutatud vastuvõtjatele võimaluse korral neli kalendripäeva enne konsulteerimiskohtumisi loendi küsimustest, mille nad kavatsevad arutamiseks esitada.

Konsulteerimiskohtumised toimuvad nõukogu sekretariaadi tegevuskohas.

▼B

Artikkel 15

Igal juhul teatatakse iga tehingu suhtes tehtud lõplikust otsusest muudele liikmesriikidele. Sellist otsust käsitlevale teatele lisatakse põhjused, miks konsulteeriv liikmesriik ei saanud arvesse võtta märkusi, lisatingimusi ega vastuolemist, mida väljendasid need, kellega konsulteeriti.

II JAOTIS

ERIMENETLUS

Artikkel 16

Iga liikmesriik võib küsida mis tahes muult liikmesriigilt, kas sellel on teavet tehingu kohta, mille üle ei ole seni konsulteeritud, ja eelkõige eksportija või finantseerimisasutuse esitatud krediiditingimuste kohta. Kui sellele järelepärimisele ei vastata seitsme kalendripäeva jooksul, on järele pärival liikmesriigil õigus järeldada, et liikmesriigil, kellelt järele päriti, on teavet selle asja kohta ja et esitatud krediiditingimused on arvatavasti kinnitatud. I jaotises sätestatud korras on järele pärival liikmesriigil õigus alustada konsulteerimist, märkides selgelt, et selle põhjuseks on arvatavasti tekkinud konkurentsiolukord.

Kui mõni liikmesriik on juba alustanud konsulteerimist ja teine liikmesriik, kellel palutakse asjakohast tehingut toetada, küsib esimeselt liikmesriigilt, milline on selle lõplik seisukoht, annab sellisele järelepärimisele viie tööpäeva jooksul mitte vastamine järelepärivale liikmesriigile õiguse järeldada, et liikmesriik, kellelt järele päriti, toetab tehingut konsulteerimise käigus osutatud tingimustel.

Artikkel 17

Sidumata krediidi puhul, mis kaldub kõrvale I lisas sätestatud normidest või mõnest muust liikmesriikide vastuvõetud normist, teatatakse krediidikindlustus-, krediidigarantii- ja finantskrediidipoliitika koordineerimisrühma raames:

— eelnenud veerandaastal antud krediidi põhinäitajatest;

— sidumata krediidi kasutamisest eelnenud aasta lõpu seisuga.

Artikkel 18

Kui liikmesriik sõlmib kolmanda riigiga kokkuleppe, milles viidatakse võimalikule krediidiandmisele selle täpseid tingimusi piiritlemata:

— kui tegu on seotud krediidiga, teatab ta kokkuleppe sõlmimisel selle põhijoontest artiklis 9 osutatud vastuvõtjatele;

— kui tegu on sidumata krediidiga, kehtib artiklis 17 sätestatud teatamine ka sellise krediidi suhtes.

Kui tegu on sidumata krediidi andmisega, kehtib ka selle suhtes artiklis 17 sätestatud teatamine.

III JAOTIS

KORRAPÄRASED ARUANDED

Artikkel 19

Krediidikindlustus-, krediidigarantii- ja finantskrediidipoliitika koordineerimisrühm esitab iga poole aasta tagant aruande I ja II jaotises osutatud menetluse rakendamise kohta.

Nendest korrapärastest aruannetest olenemata koostatakse lisaaruanded, kui asjakohase menetluse rakendamisel ettetulnud raskuste laad ja tähtsus seda tingivad.

▼B

1. LISA

ÜHENDUSE NORMID, MILLEST EI VÕI KONSULTEERIMATA KÕRVALE KALDUDA

▼M1

A. **Krediiditähtaeg**

Ühegi antud krediidi tähtaeg, olgu tegemist tarnijakrediidi või finantskrediidiga, ei tohi ületada viit aastat, arvestatuna järgmistest alguspäevadest:

1. *tootmisvahendid, mis koosnevad eraldi kasutatavatest osadest (nt vedurid):*

   — keskmine või tegelik päev, mil ostja peab kauba oma riigis tegelikult enda valdusse võtma;

2. *kogu ettevõtte või tehase tootmisvahendid, mille puhul tarnija ei vastuta kasutuselevõtmise eest:*

   — päev, mil ostja peab kogu lepingu alusel tarnitava kauba (v.a varuosad) tegelikult enda valdusse võtma;

3. *ehituslepingud, mille puhul töövõtja ei vastuta kasutuselevõtmise eest:*

   — päev, mil ehitamine lõpetatakse;

4. *paigalduslepingud (või ehituslepingud), mille kohaselt tarnija (või töövõtja) vastutab kasutuselevõtmise eest:*

   — päev, mil tarnija (või töövõtja) lõpetab paigaldamise (või ehitamise) ja töövalmiduse kindlakstegemiseks vajalikud eelkatsetused, olenemata sellest, kas paigaldus (või ehitis) antakse nimetatud ajal lepingu tingimuste kohaselt ostjale üle või mitte, või sellest, kas tarnija (või töövõtja) on võtnud mõne jätkuva kohustuse, näiteks tõrgeteta toimimise tagamine või kohalike töötajate koolitamine;

5. *alapunktides 2–4 sätestatud juhtudel, kui lepinguga nähakse ette projekti eri osade eraldi teostamine:*

   — iga eri osa alguspäev või nende alguspäevade keskmine päev või juhul, kui tarnija leping ei hõlma kogu projekti, vaid ühe olulise osa sellest, kogu projekti suhtes asjakohane alguspäev.

▼B

B. **Kohalike kulude protsent**

Garanteeritud erakrediidi puhul ei tohi krediidist makstav kohalike kulude järelejääv osa ületada 5 % lepingu hinnast:

— konsulteerimist ei alustata siiski lepingute puhul, millega nähakse ette, et kohalike kulude osa tasutakse hiljemalt kolme kuu möödudes alates tööde või tarnete lõpetamise päevast;

— selle reegli tõlgendamisel kehtivad järgmised määratlused:

  — *krediidist makstav järelejääv osa* – osa, mis jääb järele pärast seda, kui seoses lepinguga tehtud ositimaksetest on arvatud maha kohalikud kulud,

  — *kohalikud kulud* – see osa lepingu väärtusest, mis tähistab kulusid, mis eksportijal tuleb eeldatavasti koha peal kanda maksetena töötajatele ja muudele isikutele ja maksetena tarnete eest,

  — *leping* – mis tahes liiki tarneleping, teenusleping või segaleping (s.o tarnete ja teenuste kohta),

  — *ositimaksed* – summad, mis tuleb maksta tellimuse esitamise ja tööde või tarnete lõpetamise vahelisel ajal.

C. **Rendilepingud**

Käesolevas otsuses sisalduvate eeskirjade kohaldamisel käsitatakse rendilepinguid krediidina. Kui nende lepingute kehtivusaeg ei ole selgelt piiratud, lähtutakse sellest, et kehtivusaeg on üle viie aasta.

▼B

2. LISA

KASUTATAV VÄÄRTUSASTMIK

▼M1

I kategooria:	kuni 750 000 SDRi
II kategooria:	600 000–1 200 000 SDRi
III kategooria:	1 000 000–2 200 000 SDRi
IV kategooria:	2 000 000–3 200 000 SDRi
V kategooria:	3 000 000–5 000 000 SDRi
VI kategooria:	4 800 000–7 600 000 SDRi
VII kategooria:	7 400 000–1 1 200 000 SDRi
VIII kategooria:	1 0 000 000–2 2 000 000 SDRi
IX kategooria:	2 0 000 000–4 4 000 000 SDRi
X kategooria:	rohkem kui 4 0 000 000 SDRi